

Contes amb punxa

Saki

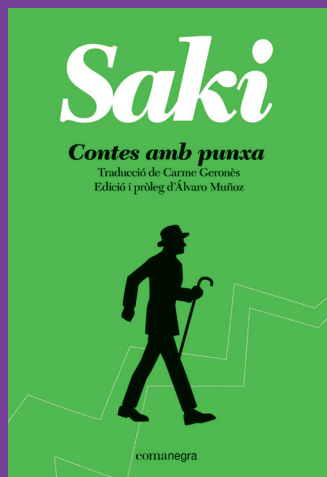
Selecció i pròleg d'Álvaro Muñoz
Traducció de Carme Geronès

Saki és un dels grans contistes satírics de les lletres universals; un narrador enginyós i sorneguer, però també corrosiu i virulent contra la falsedat de la societat victoriana. Les històries de *Contes amb punxa* representen la mentalitat d'un home que en vida va ser tan graciós com desgraciat.

Aquest volum, traduït per Carme Geronès i editat i prologat per Álvaro Muñoz, aixopluga els millors contes d'un narrador més citat que no pas llegit. Figurant a totes les antologies d'humor universal fetes amb una mica de seny i reivindicat per autors com ara Chesterton, Tom Sharpe o Borges, no s'entenia l'oblit d'un autor amb un tarannà que encaixa tan bé amb el de la nostra societat.

Saki era, en aquells temps, un marginat. Marginat voluntari, sí, però marginat. No tenia, igual que els bons irònics, cap voluntat ni interès a ser constructiu. No volia pecar de bonisme, no volia abanderar cap lluita ni tampoc ser re-

7 de setembre

Preu: 18,90€
Format: 12x17 (tapa dura)
Pàgines: 208
ISBN: 978-84-18857-73-7

***

Per a petició d'exemplars i/o entrevistes, contacteu amb: comunicació@comanegra.com

conegut. Volia fer caure màscares, retratar les hipocresies de la societat victoriana i ridiculitzar d'una manera tan elegant com fos possible. Els victorians, aquests «nens que no volen créixer», aquesta gent «esgotada de saludar», són la diana dels seus dards enverinats. Els encarregats de representar aquestes banalitats —Clovis, l'alter ego de l'autor; infants i animals— són els responsables de parar els peus als

comanegra

pedants, i si un d'ells presumeix de tenir una mare amb una conversació brillant, què menys que algú es giri i li digui que «ja passa, que aquestes coses sovint se salten una generació.»

D'aquesta purga, Saki als seus contes salvava els animals i els infants perquè d'infant va viure com un animal. Amb un familiar devorat per un tigre i una mare que mor envestida per una vaca, acaba a casa d'unes ties abusananos que només el deixaven eixir a jugar amb els veïns dos cops l'any: el mateix nombre de vegades que el gos podia eixir a passejar. Com diu Álvaro Muñoz al pròleg:

«Malgrat tot, Saki sempre es va mostrar orgullós de la seua infantesa, argumentant que, en cas d'haver-ne tingut una de diferent, ell no seria tan original. A la seua vida hi ha un punt de sordidesa que impacta, un *anar fent* constant que accepta tot el que vinga i es mira les desgràcies com la gent gran mira el progrés d'unes obres al carrer.»

Contemporani d'autors com Proust i Joyce, mai va tenir intenció d'establir nexes amb altres autors. Acostumats com estaven al seu menfotisme, ni el

seu editor John Lane —qui també editava Bernard Shaw o Conan Doyle— el va convidar a la festa que l'editorial feia en homenatge a Anatole France. Els editors de Comanegra el volem convidar a aquesta festa que és la col·lecció *Portàtils*.

ALTRES «PORTÀTILS»

PERE CALDERS
Contes portàtils

FRANZ KAFKA
Petites faules

JOAN PERUCHO
Els homes invisibles

CLARICE LISPECTOR
Restes de carnaval

EDGAR ALLAN POE
Contes foscos

COLETTE
La dona amagada

ITALO SVEVO
Vi generós

ANNA MURIÀ
Sota la pluja

LEV TOLSTOI
Quanta terra necessita una persona

